

Politieke beïnvloeding

Fans van Antwerp zwaaien met vlaggen en Bengaals vuur in de tribune. België zou met zijn gerapporteerde omzet van 300 miljoen voor 1A de tiende voetbaleconomie zijn. © PHOTO NEWS

Ooit waren eind mei en juni-juli vooral de maanden van het jaar waarin je van dat voetbal kon afkicken. Switchen tussen tennis en wielrennen, of een andere exotische nichesport, Eurosport als behang, de tabel van Roland Garros en later Wimbledon erbij, het parcours van de Giro, de Dauphiné, Zwitserland of de Midi Libre. Die laatste vond ik nog de mooiste koers, ook om zelf te volgen. Heerlijk weer dan al in het zuiden, niet te warm niet te koud, restaurants met altijd plaats, goeie hotels en niet duur.

Dan vandaag, anno 2019. Vanavond spelen de Rode Duivels thuis tegen Kazachstan en dinsdag ook thuis tegen Schotland. Dat zijn wedstrijden voor de kwalificatie van het EK volgend jaar. Donderdagavond was er al Nederland-Engeland. Er was ook België-Servië in het vrouwen-volleybal, maar bon, er was voetbal op tv. Dus Nederland-Engeland, met een heerlijke tweede helft en nog heerlijker verlengingen, vooral omdat die Engelsen er finaal uitgingen. Dat was voor de UEFA Nations League, een nieuw misbaksel van een competitie met zondag de finale tussen Portugal en Nederland.

De Rode Duivels hadden daar kunnen staan, maar nadat ze met 0-2 waren voor gekomen in en tegen Zwitserland realiseerden ze zich plots dat ze alle onheil over zichzelf aan het afroepen waren. Na een WK-zomer een zwaar seizoen draaien bij de club en in Europa en dan aan het eind, als alle collega's al lang op het strand liggen, nóg eens vier wedstrijden (twee in de Nations League en twee voor de EK-kwalificatie) vol aan de bak en een week minder congé, dat was er te veel aan. En ineens werd het 5-2.

We waren gisteren 7 juni. Op het brede sportprogramma stond een clash der titanen geannonceerd met Federer-Nadal op *la terre battue* van Roland Garros, maar deze krant opende met de komst van de messias in Madrid, Hazard dus. *HLN* had het bij uitbreiding over de huidige generatie Belgen die samen meer dan 1 miljard waard is, het begin van zes pagina's voetbal. *HNB* had het over Vermaelen en Chadli die naar Anderlecht gaan. Sorry, niet goed gelezen, die níét naar Anderlecht gaan. Met wat niet gebeurt, kun je veel pagina's vullen. Dat non-nieuws werd gevolgd door vijf pagina's voetbal. *De Standaard*: voetbal op de eerste sportpagina, voetbal op de tweede en dan tennis.

Voetbal is altijd en overal, het hele jaar door. Het gaat nooit meer weg tot de eerste week en het tweede weekend van juli als de Tour de France het tijdelijk overneemt. Het meest belangwekkende voetbalnieuws van de week was evenwel het rapport dat Deloitte in opdracht van de Pro League had opgeschreven. Het essentiële deel van die zin is de tussenbemerking 'in opdracht van'. Het ene Deloitte (dat in België) is blijkbaar het andere Deloitte (dat in Engeland) niet, want het andere Deloitte heeft geen boodschap aan het rapport dat het ene Deloitte schrijft. Hoe is het anders te verklaren dat in het gezaghebbende jaarlijkse rapport 'Annual Review of Football Finance' van het Engelse Deloitte van de Belgische cijfers geen spoor is?

Ik heb de vraag gesteld en de antwoorden varieerden van *non reliable* (niet te vertrouwen) tot *non compatible* (niet in overeenstemming). Dat is bepaald vreemd want Rusland, Turkije, Nederland, Portugal, Schotland, Denemarken, Oostenrijk, Noorwegen, Zweden en Polen staan er wel in, met mooie cijfers variërend tussen 813 miljoen euro voor Rusland tot 124 miljoen euro voor Polen. België zou met zijn gerapporteerde omzet van 300 miljoen voor 1A precies de tiende voetbaleconomie zijn.

Ligt het misschien hieraan? Het Belgische rapport heet niet 'Annual Review of Belgian Football Finance' maar 'Socio-economische impactstudie van de Pro League op de Bel-

gische economie'. De rapportage dient met andere woorden niet de financiële transparantie van een overgesubsidieerde sector maar de beïnvloeding van de politiek.

Als een politicus ooit zou durven denken aan inperking van de voordelen op sociale lasten en bedrijfsvoorheffing (samen meer dan 120 miljoen euro), dan moet hij/zij het rapport lezen: die arme bloedjes van voetballers die gemiddeld maar 210.000 euro verdienen, moet je daar ook nog eens aan raken en die arme clubs die hun mensenhandel zien verschrompelen, laat die toch met rust. Met andere woorden: laat ons onze voordelen en wij doen niet moeilijk.

Toch even de politiek waarschuwen: die cijfers kloppen van geen kanten. De laatste keer dat Belgium wel in het Deloitte-rapport stond, was met het seizoen 2014-2015 en toen haalde 1A al een omzet van 304 miljoen euro. En dat zou in vier seizoenen niet zijn gestegen? De Pro League is de boel aan het belazeren, met andere woorden.

Die arme bloedjes van voetballers die gemiddeld maar 210.000 euro verdienen, moet je daar ook nog eens aan raken? Laat die toch met rust